

ת"פ 27800/03/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 27800-03-20 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
פלוגי	

גזר דין

כתב האישום המתוקן (במ/1 להלן: "התיק העיקרי")

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ניסיון לתקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין + סעיף 25 לחוק העונשין, איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ועבירה של תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והגברת א"ס (להלן: "המתלוננת") נשואים ומצויים בהליכי הגירושין, כאשר המתלוננת התגוררה בקריית אתא והנאשם התגורר בבית הוריו אף הוא בקריית אתא.

בתאריך 23.9.18 ניתנה הוראה כשורה מאת קצין משטרה על שחרור הנאשם בתנאים לפיהם נאסר על הנאשם להיכנס לדירה לתקופה של 15 ימים, לצאת מבית הוריו במשך 3 ימים וליצור קשר בכל דרך עם המתלוננת.

בתאריך 24.9.18 בשעה 23:00 או בסמוך לכך הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שנכנס לדירה ללא ידיעת המתלוננת וזאת בזמן שהמתלוננת שהתה מחוץ לדירה.

בהמשך לאמור, עת שבה המתלוננת לדירה עם חברתה ס"ז (להלן: "המתלוננת ס"ז") הבחינו השניים בנאשם בתוך הדירה.

בנסיבות אלה עת החלה ס' לצלם את הנאשם במכשיר הטלפון הסלולארי שלה ניסה הנאשם לתקוף את ס' באופן

שלקח כיסא מפינת האוכל שבדירה וזרק לעברה של ס', אשר לא פגע בה לאחר שהספיקה ס' לזוז ממקומה, כל זאת בנוכחות ארבעת ילדיו.

בהמשך לאמור, איים הנאשם בגופה ובחייה של ס' בהתנהגותו בכך שנצמד לגופה של ס' ובאומרו לה כי אם היא לא תוריד את המצלמה הוא יהרוג אותה.

בעקבות המתואר נעמדה המתלוננת בין הנאשם לס' במטרה להפריד בין השניים תוך שהיא מנסה להרגיע את הנאשם ומבקשת ממנו לעזוב את הדירה. או אז תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שדחף אותה.

כתב האישום המתוקן (במ/2 - להלן: "תיק הצרופ")

3. **הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").**

4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והגברת א"ס **(להלן: "המתלוננת א'")** בני זוג המצויים בהליכי גירושין ולהם ארבעה ילדים קטינים משותפים (להלן: "הקטינים") כאשר א' מתגוררת בקריית אתא.

5. בהתאם להסדרי הראייה בין הנאשם לבין א', על הנאשם להתייבב לקחת את הקטינים בימים רלוונטיים בשעה 16:30 וכן עליו להודיע מבעוד מועד על איחור בזמנים, איחור מעל 25 דקות יפטור את הקטינים ממפגש עמו וא' תוכל לעשות כרצונה.

6. ביום 25.5.21 בשעה 16:55 או בסמוך לכך הגיע הנאשם לדירה כדי לקחת את הקטינים בהתאם להסדרי הראייה ביניהם. הנאשם וא' התכתבו במסרונים וא' שלחה לו שאיחר, לא הודיע על כך, ולכן בהתאם להסדרי הראייה לא מוכנה למסור לו את הקטינים. הנאשם צלצל בדלת הדירה, פתחה לו ס' חברתה של המתלוננת אשר היתה בדירה באותה עת וביקשה מהנאשם ללכת לפי בקשתה של א'. הנאשם בתגובה התעצבן ואיים עליה: "תקשיבי אל תתחילי איתי...כן אני מאיים עליך...תקשיבי אני אשבור לך את הראש...אל תתחילי לעצבן אותי..."

תסקירי שירות המבחן

7. טרם הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן. ביום 30.3.22 הוגש תסקיר של שירות המבחן ובו סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 34 פרוד ואב לארבעה ילדים עובד כאיש אחזקה ברשת מעונות חרדית ומתגורר עם בת זוגו בקרית ים. לפני שלוש שנים נפרד מהמתלוננת ונחתם ביניהם הסכם פרידה הדדי הכולל הסדרי ראייה. נכון לעת הגשת התסקיר נתקיימו מספר דיונים בבית הדין הרבני על רקע תביעתה של המתלוננת לסכום הכתובה. הנאשם ציין שאינו משלם מזונות ולחובתו תיק מזונות בהוצאה לפועל

בסכום של כ - 100,000 ₪. נסיבותיו המשפחתיות והקשר עם ילדיו מפורט בתסקיר. כמו כן מפורטים נתונים משפחתיים נוספים שבשל צנעת הפרט לא אפרט ואולם אפנה לפסקה אחרונה בעמוד 2 בתסקיר זה. המתלוננת ס' לדברי הנאשם הפכה לחברתה של המתלוננת והשתיים החלו להיפגש והנאשם התרשם שס' נוהגת ליצור קונפליקטים בין שניהם. עוד עולה מהתסקיר שלנאשם בת זוג מזה מספר חודשים שחווה איומים מצדו של בן זוגה לשעבר. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד שלחובתו הרשעות קודמות, הראשונה משנת 2016 בגין תקיפת גרושתו דאז בגינה נגזר עליו עונש של מאסר על תנאי וקנס. הרשעתו השנייה משנת 2019 בגין איומים ותקיפה של המתלוננת ס', בגינה נגזרו על הנאשם עבודות שירות. הנאשם כך צוין בתסקיר משליך את מצבו ההתנהגותי על התגרות מצדה של ס'. הנאשם עושה שימוש קבוע בסמים וגילה תלות בסם והאדיר את משמעותו עבורו. בבדיקת שתן נמצאו שרידי סם מסוג קנביס. משיחה עם המתלוננת גרושתו של הנאשם עולה כי מדובר במערכת יחסים לא שקטה במהלך השנים. משיחה עם ס', המתלוננת השנייה עולה תמונה של התנהגות אלימה כלפיה לאורך השנים. להתרשמות שירות המבחן עולה כי עוצמת הקונפליקט אמנם נרגעה בהתאם להתרעה משפטית מסוימת אך ליבת הקונפליקט נותרה בעינה דבר שמעלה את רמת הסיכון. שירות המבחן התרשם באותה עת מרמת סיכון גבוהה ויתכן ואף תגבר במסגרת הערכה סופית. על כן התבקשה דחייה לצורך השלמת הליך האבחון.

8. ביום 29.6.22 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. שירות המבחן מציין כי בתקופת הדחייה הנאשם וגרושתו המתלוננת השלימו את הגירושין ובחודש מאי 2022 ניתן גט. עוד צוין שירות המבחן שהנאשם ממשיך לעשות שימוש בסמים דבר שמצא ביטוי גם בבדיקות השתן שמסר הנאשם. חרף מאמצי שירות המבחן הנאשם אינו מגלה רצון להפסקת השימוש בסמים ואינו מראה מוכנות לעריכת שינוי בתחום זה. הנאשם אינו רואה עצמו כתוקפן ומציג עמדה קורבית ואף בשיחה עמו ביקש להפסיק את הקשר עם שירות המבחן לאור עומס והיעדר נכונות מצדו. שירות המבחן מציין כי עולה רמת הסיכון בעניינו של הנאשם והיא גבוהה מאד.

ראיות לעונש

עדוּתה של הגברת א"ס - מתלוננת בתיק העיקרי

9. בעדותה ציינה המתלוננת כי המעמד קשה עבורה וכי בסופו של דבר היא מבקשת להיות מוגנת אך מרגישה פחד, קושי ופגיעה נפשית במשך תקופה ארוכה של שנים. בחקירתה הנגדית אישרה המתלוננת שלאחר שניתן גט פחתו אירועים חריגים שבין הנאשם והמתלוננת והוסיפה שבכל עת שיש דיון משפטי הנאשם נרגע מבחינת ההטרדות וציינה עוד שהנאשם מכבד את סידור המפגשים במרכז הקשר.

עדוּתה של המתלוננת ס' - המתלוננת בתיק הצרופ

10. המתלוננת סיפרה בעדותה שהיא מתייצבת לכל הדיונים ומבקשת להשמיע את קולה וזאת מכיוון שהנאשם פגע בה ואיים עליה וכי עברה מהנאשם התעללות. המתלוננת אמרה בעדותה שהיא חשה נרדפת ומאוימת על ידי הנאשם ואינה רגועה. המתלוננת סיפרה בעדותה על היכרותה עם המתלוננת א' כשהחלה לעבוד בגן הילדים בקרית אתא בשנת 2017 או 2016 כשא' היתה נשואה והיתה לה גם היכרות טובה עם הנאשם והם חברים. המתלוננת ביקשה מבית המשפט שיאפשר לה להרגיש מוגנת ושלא תיפגע שוב. בחקירתה הנגדית אמרה המתלוננת שמאז

הגישה בקשה לצו הגנה יש שקט לדבריה ומדובר מחודש מאי 2021 וכי ידוע לה שכאשר ההליך הפלילי יסתיים תתחיל לחשוש וכי עצם הבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת סיפק לה הגנה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

11. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם וציין כי לנאשם שתי הרשעות קודמות מהשנים 2019 וכן 2016 שתי ההרשעות רלוונטיות למתלוננות ותיאר את נסיבות התיקים (ת/1, ת/2 ו - ת/3).

ב"כ הנאשם הדגיש את הנסיבות לביצוע העבירות וטען כי מדובר בנסיבות חמורות בהן נקט הנאשם אלימות כלפי בתי המתלוננות הן פיסית והן מילולית ומדובר בהתנהגות שמסכנת את ביטחון של המתלוננות. הסנגור ביקש לקבוע מתחם ענישה לגבי כל אחד משני התיקים וציין כי מדובר בתיקים שהפרש של שנתיים כאשר ברקע קונפליקט בינו לבין המתלוננת. מדובר באדם שאינו יודע לשלוט בדחפיו, מתפרץ ואלים ומדובר באיומים שברף הגבוה ביותר לרצוח והפנה לפסיקה רלוונטית ביחס למדיניות הענישה (ת/4). ביחס לתיק העיקרי עתרה המאשימה למתחם ענישה שנע בין עונש של 10 חודשי מאסר לבין עונש של 20 חודשי מאסר וביחס לתיק הצירוף מתחם ענישה שנע בין עונש של מאסר קצר בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 15 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן אשר ממליץ על ענישה מוחשית. ב"כ המאשימה הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן וציין כי רמת המסוכנות נלמדת מכמה מישורים. המאשימה עתרה בסופו של יום לעונש שלא יפחת מ - 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע וממושך בעבירות אלימות, פיצוי למתלוננות.

12. ב"כ הנאשם טען שהנאשם נתן את הדין ביחס לתיקים בהם הורשע. ב"כ הנאשם ציין כי התיק העיקרי נסגר על ידי המשטרה ונפתח בשנית בעקבות ערר שהוגש על ידי המתלוננת א' על אף שהתיק נסגר מחוסר ראיות. הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי ההליך נסגר והנאשם לא יכול היה לצרף את התיק לתיק בו הורשע וריצה עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות בגין הרשעתו הקודמת (**הוגשו מסמכים נ/1 ו - נ/2**). ב"כ הנאשם טען שמדובר בבני זוג שבאותה עת היו בהליך גירושין על כל המורכבות בשל כך. הוסיף וטען ב"כ הנאשם לנסיבות ביצוע העבירות בתיק הצירוף וציין כי מדובר בתסכולו הרב של הנאשם נוכח העובדה שנמנע ממנו לראות את ילדיו לאחר שאיחר בחמש דקות על ההסדר שהיה קיים. לנאשם והמתלוננת א' ארבעה ילדים שבמשמורת אימן והנאשם עזב את הבית ומנסה להתחיל חיים חדשים. הנאשם כך נטען פתח עסק על מנת לקדם פרויקטים אישיים. כיום אין לו עניין עם המתלוננת א' ומביע חרטה. ב"כ הנאשם ביקש שלא להשית על הנאשם עונש של עבודות שירות שכן הדבר יפגע בילדיו של הנאשם. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בשני תיקים בעלי רקע דומה ושתי המתלוננות קשורות האחת עם השנייה ועל כן יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. כאשר למדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית התומכת לשיטתו בטיעוניו (נ/3).

13. הנאשם בדברו אמר שהוא מצר על המעשים ומבין את חומרתם, לדבריו היה במקום לא טוב בעבר והוסיף: **"בסופו של דבר אני רוצה להמשיך בחיי, עשיתי דברים ומצר עליהם אין סיכוי שהדברים יישנו" .**

דין והכרעה

14. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

15. ב"כ המאשימה טען שיש לקבוע מתחם ענישה לכל אחד מהאירועים וזאת על פי מבחן הקשר ההדוק שפותח בפסיקה. ב"כ הנאשם טען שמדובר באירוע אחד שכן מדובר באותן מתלוננות ועל רקע דומה. סבורני כי לפי מבחן הקשר ההדוק, הגם שמדובר בשתי מתלוננות הרי שמדובר בשני אירועים שונים בגינם יש לקבוע מתחם עונש אחד לכל אירוע כאשר בסופו של יום עונש אחד תוך שקלול שמדובר בשני אירועים. (ראה ע"פ 4910/10 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** להלן "**פס"ד ג'אבר**")

בעניין זה ראה פס"ד **ג'אבר** בפסקה 29:

"בשלב השני, לאחר שבית המשפט קבע האם התרחיש העובדתי שלפניו מורכב מ"אירוע אחד" או מ"כמה אירועים", עובר בית המשפט לשלב המהותי של מלאכת הענישה, במסגרתו עליו לקבוע את מתחם הענישה ההולם ביחס לכל אירוע ולגזור את העונש הראוי בנסיבות הקונקרטיות של כל אירוע. בשלב זה יש חשיבות גדולה לשאלות שבמהות - מספר הקורבנות, הנזק שהסבה התנהגות העבריין, האינטרסים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהתנהגותו. לפיכך בשלב זה ראוי לשוב ולבחון כל אירוע בהתאם למבחן המהותי-מוסרי שפותח והשתרש בפסיקת בית משפט זה, ולקבוע האם יש לפצל כל אירוע למספר מעשים, על כל הנובע מקביעה זו במישור העונשי (לרבות הוראת סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי)".

16. **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות כלפי המתלוננות הם זכותן לשלמות גופן ובריאותן ולביטחונן האישי והדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בחלק מהעבירות אלימות בחיק המשפחה. זכותן של המתלוננות לשקט ושלווה ולחיות חיים ללא פחד היא זכות בסיסית והנאשם פגע בזכויותיהן בצורה משמעותית.

בעניין זה יפים דברי של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009)**:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבות האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 **יופירב נ' מדינת ישראל [פורסם בנוב] (10.9.2012)**).

17. באשר למדיניות הענישה הרי שמפסקי הדין ניתן ללמוד שמדובר במנעד רחב בעבירות מסוג זה. לעניין זה אפנה לפסיקה:

ברע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי אשתו והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפף אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל- 10 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור.

רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר ונזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.**

ת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאוי** (7.7.15). המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפעיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. **בית המפשט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל ונזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש.** בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, **כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.**

עפ"ג (חי) 33615-05-13 **נ' מדינת ישראל** (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפעילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, **נזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 **שמואל לוי נ' מדינת ישראל** (5.5.2013) נדחה ערעור המערער, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה סימן כחול ביד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.**

ת"פ 44843-03-16 **מדינת ישראל נ' קליצבסקי** (25.12.16) בו נידון נאשם ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין איומים חוזרים ונשנים על בן זוגו לשעבר (לצד עבירות נלוות).

עפ"ג 45101-06-14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.10.2014), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי עמוד 6

רעיתו ונידון לשלושה חודשי מאסר על תנאי. ערעור הנאשם נדחה;

רע"פ 3210/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איזמים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ת"פ 44843-03-16 **מדינת ישראל נ' קליצבסקי** (25.12.16) בו נידון נאשם ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין איזמים חוזרים ונשנים על בן זוגו לשעבר (לצד עבירות נלוות).

בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 **שמואל לוי נ' מדינת ישראל** (5.5.2013): נדחה ערעור המערער, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה סימן כחול ביד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ומאסר מותנה.

18. בגין עבירות האיזמים הרי שמתחם העונש ההולם נע ככל שמדובר בעבירת איזמים אחת מעונש של מאסר על תנאי לבין עונש של שנת מאסר בפועל ברף העליון. לעניין זה אפנה מדיניות הענישה ראו רע"פ 96/16 **טמורטי נ' מדינת ישראל** (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 **יעקב בכר נ' מדינת ישראל** (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 **מדינת ישראל נ' סער מור** (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 **מדינת ישראל נ' יוסף כהן** (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 **מדינת ישראל נ' שמעון מהרט** (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 **מדינת ישראל נ' א' צ'** (04.11.2013).

19. **בנסיבות תיק זה אני סבורה שמתחם העונש ההולם בתיק מושא תיק הצרוף (במ/2) נע בין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. באשר לתיק העיקרי (במ/1) אני סבורה שבנסיבות ביצוע העבירות מדובר במתחם עונש שנע בין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, כל זאת בצירוף ענישה נלווית.**

20. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי דעתי לעובדה שחלף זמן ניכר מאז ביצוע העבירה שבתיק העיקרי. העבירה בוצעה בשנת 2018, כתב האישום הוגש לאחר שערר המתלוננת התקבל בחודש מרץ 2020 לאחר שהתקבלה החלטה לפתיחת התיק ב- 26.9.2019. גזר דינו של הנאשם בהרשעתו האחרונה ניתן ביום 9.1.19 וניתן לומר שעבירה בתיק זה נעברה טרם מתן גזר הדין וניתן היה לצרף תיק זה לתיק בו נגזר דינו של הנאשם ואולם הודעה על סגירת התיק התקבלה ביום 18.12.18, כך שהנאשם יכול היה להסתמך על מידע זה.

לקולא נתתי משקל לכך שבסופו של דבר הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו ואף הביע צער בדברו על מעשיו ואף

התחייב שמעשים מעין אלו לא יישנו. הנאשם והמתלוננת התגרשו סופית וניתן גט. לחומרא נתתי משקל לעובדה שמתסקיר שירות המבחן עולה מסוכנות מהנאשם והנאשם לא התגייס לכל הליך טיפולי בכל מישור בחייו משמע, אין כל אופק שיקומי. כמו כן נתתי משקל לחומרא לעברו הפלילי של הנאשם הכולל עבירות כלפי שתי המתלוננות. הרשעתו האחרונה של הנאשם כלפי המתלוננת ס' והרשעתו הקודמת כלפי המתלוננת א'.

יחד עם זאת נתתי דעתי לעובדה שכעת, לאחר שהנאשם והמתלוננת התגרשו, הנאשם מתכוון להתחיל חיים חדשים ולעלות על דרך המלך לפחות על פי הצהרתו. לפיכך, אמנע מעונש של מאסר בפועל. יחד עם זאת יש להשית על הנאשם ענישה מרתיעה בדמות של עונש מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה המקסימלית בנוסף לפיצוי לשתי המתלוננות. יצוין בעניין זה שבהרשעתו האחרונה של הנאשם על אף שהושת עליו עונש של 4 חודשי עבודות שירות לא הושת עונש של מאסר על תנאי.

21. הנאשם הופנה על ידי בית המשפט לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות ובעניינו הוגשה חוות דעת לפיה הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

22. **בשקלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

9 חודשי מאסר אותם יבצע הנאשם בדרך של עבודות שירות על פי חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות במשטרת זבולון.

הנאשם יתייצב לביצוע עבודות השירות ביום 1.2.23 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות השירות במתחם כלא מגידו.

בית המשפט מזהיר את הנאשם שעליו לבצע את עבודות השירות על פי נהלי והנחיות הממונה על עבודות השירות שכן אם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את עבודות השירות והנאשם ירצה את יתרת המאסר בדרך של מאסר מאחורי סורג ובריח.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות עבירת איומים ויורשע בה.

אני מחייבת את הנאשם בקנס כספי בסכום של 1,000 ₪ אשר ישולם בתוך 30 ימים.

אני מחייבת את הנאשם בפיצוי כספי לכל אחת מהמתלוננות בסכום של 2,000 ₪ אשר ישולם בתוך 90 ימים .

נוכח דברי המתלוננות והעובדה כי המתלוננות התייצבו לכל הדיונים המאשימה תבהיר למתלוננות את זכותן כנפגעות עבירה לפנות לבית המשפט בבקשה מתאימה להוצאת צו על פי חוק להטרדה מאיימת.

המזכירות תמציא לממונה על עבודות השירות וכן לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י' כסלו תשפ"ג, 04 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.